

هزاران نفر در پاریس برای حقوق زنان به خیابان ها آمدند

گزارشی از تظاهرات 17 اکتبر در پاریس



روز شنبه 17 اکتبر 2009 تظاهراتی جهت دفاع از حقوق زنان به فراخوان "همبستگی زنان" و "انجمن ملی زنان برای حقوق زنان" در شهر پاریس برگزار شد. به گفته رسانه های رسمی حدود 15 هزار زن و مرد در این تظاهرات شرکت کردند. در فراخوان این تظاهرات تأکید شده است که:

"نابرابری دیگر در نظام حقوقی و جزایی نیست اما آنها کاملاً در زندگی واقعی ما حضور دارند: دستمزدهای پایین، شغل های پاره وقت، بیکاری، بازنشستگی بسیار پایین، خانواده های تک سرپرست و ... همه این مشکلات به دست و پای زنان پیچیده شده است، البته این لیست را همچنان می توان ادامه داد." احزاب سیاسی چپ و سندیکاهای کارگری و نیز انجمن های مختلف زنان فرانسوی به این فراخوان پاسخ مثبت دادند؛ و هر یک در اطلاعیه های خود بر مطالبات گوناگون زنان انگشت نهادند.



ساعت دو و نیم در میدان "باستی" نقطه آغاز تظاهرات هزاران زن و مرد پلاکاردها و بنرهای خود را حول شش مضمون محوری فراخوان یعنی " برابری، استقلال اقتصادی، آزادی، شأن و حرمت انسانی، همبستگی برای زنان، و لائسیت" آماده می کردند. بخشی از شعارها در این تظاهرات:

- ◆ "نه کشیش، نه خاخام، نه امام، برای ما تصمیم نخواهند گرفت. ما خود از حقوقمان حفاظت می کنیم."
- ◆ "نه برای فروش! نه برای تصرف! تن زنان کالا نیست."
- ◆ "پدر سالاری، سرمایه داری، سلطه گری، راه حل نیست. برابری، آزادی، همبستگی. با یکدیگر پیروز خواهیم شد."
- ◆ "سکسیزم، راسیسم، لزبوفوب، نه! نه! نه! به تبعیضات!"
- ◆ "کتک خورده، تجاوز شده، شکنجه شده، حق پناهدگی برای همه زنان در خطر!"
- ◆ "برای برابری، آزادی، حقوق زنان مرز وجود ندارد! همه جا! همبستگی!"



ما زنان هشت مارس نیز تدارک شرکت در این تظاهرات را دیده بودیم. در اطلاعیه زنان 8 مارس "دفاع از حقوق زنان در سراسر جهان" تأکید شده بود که زنان ایرانی در آستانه قرن 21 هنوز در تلاش برای تحقق حقوق قانونی خود هستند.... ما زنان فعال هشت مارس نیز از تجارب جهانی زنان دریافته ایم که از برابری قانونی تا رهایی کامل زنان فاصله ای بسیار است. ما نیز از تجارب زنان جهان آموخته ایم که مبارزه برای برابری قانونی بدون داشتن افق رهایی واقعی و کامل نمی تواند ما را به پیروزی برساند. یکی از خواست های شش گانه تظاهرات بدرستی تحقق لائسیت بود. چگونه می توان در جامعه ای که مرتب آموزه های دینی

مسیحیت، یهودیت و اسلام زنان را سمبل گناه می داند، زنان را فرودست و پست می شمرد، فرهنگ احترام و شأن انسانی برای زنان را اشاعه داد. در فراخوان این تظاهرات به درستی بر رابطه حقوق زنان و دخالت مذهب در زندگی روزمره تأکید گذاشته شده بود.

در اطلاعیه زنان هشت مارس تأکید شده بود که سه دهه است که حقوق پایه ای زنان ایرانی توسط یک نظام مذهبی از آنان سلب شده است و زنان ایرانی در صفوف مقدم مبارزه برای برچیدن دست مذهب از جامعه هستند. تظاهرکنندگان با علاقه تراکت های ما را می گرفتند و برایمان آرزوی موفقیت در مبارزه می کردند. یکی از زنان شرکت کننده تظاهرات می گفت "ارزش مبارزات زنان ایرانی خیلی بالاست چرا که با رژیم قرون وسطایی مبارزه می کنند که هنوز در قرن بیست و یکم مجازات سنگسار را اجرا می کند". یک خانم و آقای که عضو انجمن لائیسینه فرانسه بودند، تا فهمیدند که تراکت مربوط به زنان ایرانی است، گفتند "لابد شما هم در حال تبلیغ کموناتاریسم (بومی گرایی) و خواستار رفرم در قوانین اسلامی هستید". با تعجب پرسیدم چرا چنین صحبتی را می کند. با توجه به اینکه ما طرفدار پرو پا قرص لائیسینه هستیم و از مبارزات رهایی بخش زنان ایران جهت رسیدن به حقوق برابر حمایت می کنیم و به نظر ما باید کاملاً مذهب از سیاست جدا باشد و امر خصوصی تلقی شود. با ناباوری به من گوش می دادند و گفتند "ما با برخی ایرانیان برخورد داشتیم که از رفرم در اسلام صحبت می کردند و فکر کردیم شما هم همانطور فکر می کنید". آنان ضمن استقبال از مواضع زنان هشت مارس دسته ای تراکت از من گرفتند و به پخش آن پرداختند. خانم تظاهرکننده دیگری می گفت "ما نه تنها از مبارزات زنان ایران بی خبریم بلکه حتی نمی دانیم که در ایران قوانین سنگسار و قصاص وجود دارد، چرا مطبوعات صحبتی نمی کنند". بهش توضیح داده شد که مطبوعات در فرانسه وابسته به دولت هستند و فقط اخباری را منعکس می کنند که منافع سیاسی و اقتصادی دولت فرانسه را تأمین کنند. وقتی سارکوزی از مراجع تقلید ایران دفاع می کند، مطبوعات به انعکاس نظرات طرفداران سکولاریسم در ایران و یا اخباری که عمق توحش رژیم ایران را نشان دهد، نخواهند پرداخت. یک فعال سندیکایی فرانسوی می گفت "من نوشته های سازمان زنان هشت مارس را دریافت می کنم و برای تمامی آدرس هایم و وبلاگ ها می فرستم. لطفاً نوشته هایمان را مرتب برایم بفرستید".

در تمام طول راهپیمایی، از فعالین هشت مارس با پلاکاردهایشان عکس های زیادی توسط خبرنگاران و مردم گرفته می شد. محتوای این پلاکاردها چنین بود "مرگ بر جمهوری اسلامی ایران"، "ستم بر زنان جهانی است، مبارزات زنان بین المللی است - برای جهانی دیگر متحد شویم"، "سنگسار نمی خواهیم"، "قصاص نمی خواهیم"، "جمهوری اسلامی نمی خواهیم". ما در این راهپیمایی نزدیک به 2 هزار اطلاعیه به زبان فرانسه پخش کردیم. پایان تظاهرات میدان اپرای پاریس بود و نمایندگان انجمن های زنان مختلف فرانسوی با باندرول های خود به بالای پله های اپرا رفته و به دادن شعارهایی پرداختند "همبستگی با زنان تمام جهان"، "حقوق برابر زنان و مردان"، "بستن مراکز سقط جنین محکوم است" و... فعالین هشت مارس نیز در بالای پله های اپرا به همراه دیگران و با پلاکاردها خود به شعار دادن پرداختند. حضور هزاران زن جوان در صفوف تظاهرات این روز نوید از نسل نوینی از فمینیست های فرانسوی را می دهد، نسلی که دست در دست نسل پیشین خود در پی حفاظت از دستاوردهای مبارزاتی نسل پیشین است. این نسل امروز قصد دارد جنبش زنان را به سر منزل رهایی کامل برساند.

مهشید - سازمان زنان هشت مارس
پاریس - 18 اکتبر 2009